

A Fővárosi Ítéltábla (1051 Budapest, Szabó Zoltán utca 11.) által képviselt Szabó Tímea (1051 Budapest, Szabó Zoltán utca 11.) felperesnek a [redacted] által képviselt Mediaworks Hungary Zártkörűen Működő Részvénytársaság (1082 Budapest, Üllői út 48.) alperces ellen személyiségi jog megsértése miatt indított perében a Fővárosi Törvényszék 2020. október 20. napján meghozott 65.P.21.532/2020/11. számú ítélete ellen az alperes részéről 13. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán – tárgyaláson kívül – meghozta a következő

Ítéletet:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, fellebbezett rendelkezéseit helybenhagyja.

Kötelezi a bíróság az alperest, hogy fizessen meg 15 napon belül a felperesnek 32.500 (Harminckettőezer-ötszáz) forint másodfokú perköltséget és az állami adó- és vámhatóság felhívásában megjelölt módon és számlára az állam javára 104.000 (Száznégyezer) forint le nem rótt fellebbezési illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

- [1] Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint a felperes hivatásos politikus, a Párbeszéd Magyarországért Párt társelnöke, parlamenti képviselője és frakcióvezetője, közszereplő. A felperes 2020. április 20. napján felszólalt az Országgyűlésben, a kormány járványügyi intézkedéseiről szeretne volna kérdezni a miniszterelnököt. Az alábbiakat mondta: „Hol van a miniszterelnök? Orbán Viktor egy hónapja nem meri idedugni a képét, nem mer beszámolni itt nekünk arról, hogy mi folyik az országban. Hogyha olyan jól állnánk ebben az országban, akkor a halálozási ráta nem nálunk lenne a legmagasabb a világon. Nem Európában, a világon! Horvátországban 2,5%, Szlovákiában 1%, Csehországban 2,8%, Lengyelországban 3,8%, Magyarországon 10% a halálozási ráta. Ha megvannak a védőfelszerelések, hogyha olyan jól állunk a kórházi ellátottságban, akkor miért halnak meg ennyien nálunk? Ráadásul nem tudjuk, hogy hova mennek ezek a maszkok. Ahányszor a miniszterelnök parádézik a sajtó előtt a kórházakban, a fele esetben nincsen a fogadó orvosokon maszk, vagy az a sebészi maszk van, amiről az orvosok nagy része azt mondja, hogy hát, nem sokat ér. Viszont azt halljuk, hogy Kolozs megyében kaptak 21.000 maszkot, Maros megyében 60.000-t, Beregszászban, Csíkszeredában, Kovászna megyében, Zilahon, Horvátországban, Macedóniában...” Beszédét folyamatos kormánypárti nemtetszés nyilvánítások kísérték, majd taps is hallatszott a kormánypárti padosorokban. Erre reagált a felperes: „Tapsoljanak! Tapsoljanak! Csak hogy ezekben az országokban... Megvárom. Köszönöm, elnök úr, biztos méltányolja ezt. Nézzük, ugye, az órát, elnök úr? Jó, akkor, ha

kitapsolták magukat, akkor azt szeretném elmondani, hogy a központi állományból védőfelszerelésként a megyei kórházba érkezett, a háziiorvosi rendelőbe 19 pár...” Ekkor a házelnök kikapcsolta a felperes mikrofonját, aki így nem tudta befejezni beszédét.

- [2] Az alperes másnap, 2020. április 21-én az általa kiadott www.magyar nemzet.hu oldalon „A Szabó Tímea nevű organizmus tudományos jellemzése” címmel cikket (a továbbiakban: cikk) jelentetett meg az alábbi tartalommal: „Szabó Tímeát egy titkos szigeten lévő, illegális laboratóriumban hozták létre egy kullancs és Lendvai Ildikó DNS-éből. Egy ideig hőálló, steril üvegedényben tartották, aztán az MSZP behurcolta a magyar országgyűlésbe. Szabó Tímea először csak megbújt a parlamenti fakazetták, parketták rései között, aztán lassan bekúszott az ülésterembe. Amikor eljött a rajzás időszaka, Szabó Tímea szót kért, és szerteszéjjel fröcskölte a baktériumait. Egyes kutatók szerint a Szabó Tímea nevű organizmus nem azért van a magyar parlamentben, hogy a választókat képviselje, ő csak mérgezni akar. Szabó egy nem létező párt tagja, de egy nagyon is létező háttérhatalom biológiai fegyvere. Közvetlenül a lélekre hat. Elpusztít minden értéket. Még arra is képes, hogy néhány ezer védőmaszk miatt a határon túli magyarok ellen uszítson.” A cikk szerzőjeként a „Zummer Fülöp” név szerepel, a cikk lényegének megragadását szolgáló címkék között pedig a „határon túli magyarság” és „Szabó Tímea” kifejezéseket közölte az internetes lap. A cikk megjelenését követően a felperest telefonos és internetes kommentek, illetőleg a hozzá eljuttatott verbális impulzusok útján többször kérdőre vonták a cikk miatt.
- [3] A felperes keresetében kérte, hogy a bíróság állapítsa meg, hogy az alperes a cikkben megsértette az emberi méltósághoz való jogát azzal, hogy a címben őt „organizmusnak” nevezte, a szövegben pedig azt a személyre vonatkozó, kifejezőmódjában indokolatlanul bántó, dehumanizáló és lealacsonyító közlést tette, hogy: „Szabó Tímeát egy titkos szigeten lévő illegális laboratóriumban hozták létre egy kullancs és Lendvai Ildikó DNS-éből, egy ideig hőálló steril üvegedényben tartották, aztán az MSZP behurcolta a magyar országgyűlésbe. Szabó Tímea először csak megbújt a parlamenti fakazetták, parketták rései között, aztán lassan bekúszott az ülésterembe. Amikor eljött a rajzás időszaka, Szabó Tímea szót kért, és szerteszéjjel fröcskölte a baktériumait”, továbbá ismételt „organizmusnak” és „egy nagyon is létező háttérhatalom biológiai fegyverének” nevezte. Megsértette a jóhírnévhez való jogát is azért, hogy a cikk szövegében valótlanul állította, hogy a „határon túli magyarok ellen uszított”.
- [4] Kérte, hogy a bíróság tiltsa el az alperest a további jogsértéstől és kötelezze arra, hogy adjon elégtételt, és ennek biztosítson saját költségén megfelelő nyilvánosságot úgy, hogy az ítélet jogerőre emelkedésétől számított 15 napon belül a www.magyar nemzet.hu oldalon tegye közzé a jogerős ítélet rendelkező részét az alábbi címen és felvezető szöveggel oly módon, hogy a cikk a honlapon legalább a megjelenés napján 4 órán keresztül a főoldalon görgetés nélkül olvasható legyen:
- [5] „Lapunk megsértette Szabó Tímea emberi méltóságát és jóhírnévét.
- [6] Lapunk ellen indított személyiségi jogi perben a bíróság megállapította, hogy Szabó Tímeával kapcsolatban valótlanul tényként állítottunk és az emberi méltóságot súlyosan sértő tartalmat tettünk közzé, és ezért a bíróság az ítélet rendelkező részének a közzétételére kötelezte

lapunkat. Az ítélet rendelkező részét nyilvános elégtételként alább változtatás nélkül közöljük.”

- [7] Kérte továbbá, hogy a bíróság kötelezze az alperest 1.300.000 forint sérelemdíj megfizetésére, valamint a sérelmezett cikk végleges eltávolítására és perköltség megfizetésére.
- [8] Keresetének indokolásában kérelme jogalapjaként a polgári törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 2:42. §-ának (1) és (2) bekezdését, 2:43. §-ának d) pontját, 2:45. §-ának (1) és (2) bekezdését, illetve a 2:51. §-ának (1) bekezdés a) és b) pontját jelölte meg. Az elégtétel adására kötelezést a Ptk. 2:51. §-ának (1) bekezdés c), a cikk eltávolítását a d) pontjára, a sérelemdíj fizetést a Ptk. 2:52. §-ának (1)-(3) bekezdésére alapította. A késedelmi kamat fizetésére pedig a Ptk. 6:48. §-ának (1) bekezdése alapján kérte alperest kötelezni. Hivatkozott az Alaptörvény II., VI. cikkének (1) bekezdésére és a IX. Cikk (4) bekezdésére, a Ptk. 2:44. §-ának rendelkezéseire és a Ptk. 6:519, 6:522. és 6:532. §-ára, valamint a magánélet védelméről szóló 2018.évi LIII. törvény 1., 7. és 8. §-ára.
- [9] Előadta, hogy nem vitatottan közszereplőknek minősül, így közéleti tevékenysége, annak sajtóban való értékelése közéleti téma. A 13/2014. számú AB határozat alapján rámutatott azonban, hogy ez sem járhat emberi méltóságának, becsületének megsértésével. Vitatta, hogy a határon túli magyarokkal szemben uszított volna, ez a kifejezés nem is hangzott el beszédében, amit egyébként a képviselők félbeszakítottak, ezért nem tudta azt befejezni. Holott mondandója éppen az lett volna, hogy az nem baj, hogy a kormány segít, csak a belföldi felhasználás módját sérelmezte. A határon túli magyarokkal kapcsolatos megjegyzés tehát valótlan tényállítás, amely jóhírnevét sérti.
- [10] A cikk személyét érintő részei pedig dehumanizáló képzetársításokat tartalmaznak, és az ilyen retorikának a történelmi tapasztalatok alapján az a veszélye, hogy totálissá élesedik. A cikk kiemelten sértő jellege, amely még a magyar sajtótörténetben is kirívóan durvának számít, indokoltá teszi a jogsértés megállapítása mellett a többi jogkövetkezmény alkalmazását, így szükséges a tartalom végleges törlése is.
- [11] Az alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte. Perköltség igénye nem volt. Ellenkérelmének indokolásában a cikk megjelenését és annak tartalmát nem vitatta, sérelmezte azonban, hogy a felperes kétszeresen, a cikk címe és annak tartalma miatt is kéri a jogsértés megállapítását. Egyébként a cikk szerzője nem a felperest minősítette, hanem azt a fajta gondolkodást és mentalitást, amely politikai haszonszerzés céljából képes a magyarság ellen uszítani. Ez tehát egy vélcmenynyilvánítás egy közszereplő politikai megnyilvánulásával kapcsolatban. Arra is hivatkozott, hogy a cikk nem állított olyat, hogy a határon túli magyarok ellen uszított volna a felperes. Szintén a 13/2014. AB határozatra hivatkozva kifejtette, hogy a felperes közszereplő, ezért a cikkben írtakat túrníe kell.
- [12] A jogkövetkezmények körében ellenezte, hogy az ítélet rendelkező rész a közleménnyel együtt a főoldalon bármely időtartamban megjelenjen. Legfeljebb annak főoldali közlésére látott lehetőséget, hogy megsértette a felperes személyiségi jogát. Kérte a cikk törlésére irányuló kereseti kérelem elutasítását is. Sérelemdíj pedig nem jár a felperesnek, mert semmilyen hátrány nem érte.

- [13] Az elsőfokú bíróság ítéletével megállapította, hogy az alperes 2020. április 21. napján az általa kiadott www.magyarcmzet.hu internetes sajtótermékben „A Szabó Tímea nevű organizmus tudományos jellemzése” címmel közzétett írásában megsértette a felperes emberi méltósághoz való jogát azzal, hogy a cikk címében és szövegében is felperest „organizmus”-nak nevezte, továbbá azt közölte, hogy „Szabó Tímeát egy titkos szigeten lévő, illegális laboratóriumban hozták létre, hogy ő egy kullancs Lendvai Ildikó DNS-éből. Egy ideig hőálló, steril üvegedényben tartották, aztán az MSZP behurcolta a magyar országgyűlésbe, ahol Szabó Tímea először csak megbújt a parlamenti fakazetták, parketták rései között, aztán lassan bekúszott az ülésterembe, majd, amikor eljött a rajzás időszaka, Szabó Tímea szót kért, és szerteszéjjel fröcskölte a baktériumait”, valamint felperest „egy nagyon is létező háttérhatalom biológiai fegyverének” nevezte.
- [14] Megállapította az elsőfokú bíróság, hogy az alperes fenti írásában megsértette a felperes jó hírneve védelméhez fűződő személyiségi jogát is azzal, hogy valótlanul állította, hogy felperes parlamenti felszólalásában a határon túli magyarok ellen uszított.
- [15] Eltiltotta az alperest a további jogsértéstől és kötelezte, hogy cikk miatt 5 napon belül a portálon 24 órán keresztül önálló hírként az eredeti cikk megjelenési helyét linkkel elérhetővé téve a főoldalon „A bíróság emberi méltóságot sértőnek mondta ki 2020. április 21. napján Szabó Tímeát becsmérő írásunkat” szövegezéssel, majd az eredeti cikk elérhetőségi helyén címként a főoldalon megjelenített megállapítást, s alatta 30 napig az eredeti cikk megjelenésével azonos méretű szövegben adja ki közleményként a bíróság ítéletének jogsértést megállapító rendelkezését.
- [16] Fentiekkel egyidejűleg kötelezte az alperest, hogy a jogsértő tartalmat honlapjáról távolítsa el. Kötelezte továbbá az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 1.300.000 forint sérelemdíjat és 65.000 forint nettó perköltséget, továbbá a Magyar Államnak külön felhívásra 78.000 forint eljárási illetéket.
- [17] Ezt meghaladóan az elsőfokú bíróság a keresetet elutasította.
- [18] Ítéletének indokolásában kifejtette, hogy a perben nem volt vitás, hogy a felperes közszereplő, akit ezért a 13/2014. AB határozat alapján fokozott törési kötelezettség terheli. A Parlamentben tett kijelentései pedig közéleti tevékenységének részét képezik, amelynek közzélése az alperesnek kötelessége is. Ennek során azonban az alperes a közszereplők személyiségi jogait és emberi méltóságát köteles tiszteletben tartani. Az esetleges bírálat tevékenységüket érintheti, nem pedig személyüket, személyiségi jegyeiket. Az alkotmánybírósági határozat arra is rámutatott, hogy az emberi státuszt nyilvánvaló és súlyos becsmérlésében megnyilvánuló kijelentések az ember méltóság korlátozhatatlan magját sértik. Az elsőfokú bíróság meglátása szerint a cikk éppen ilyen: a felperes személyét súlyosan és becsmérő módon való ábrázolását, nem pedig gondolatainak bírálatát célozta. Az alperes szerzője olyan nyelvi eszköztárhoz nyúlt, amely egy, a világtörténelemben elítélt ideológia eszköztára volt. Efféle verbális támadás egy sajtóorgánumban nem egyeztethető össze az emberi méltóság tiszteletével. Egy ilyen tartalmú és minőségi bírálatnak egy közszereplő sem tehető ki. Az emberi méltóság megsértésének megállapítását ezért lehetségesnek látta a Ptk. felperes által is megjelölt 2:42. §-a alapján.

- [19] Az alperes cikkét a PK 12. számú állásfoglalás alapján nem önmagában, hanem egészében értékelte. és a Ptk. 2:45. §-ának (2) bekezdése alapján azt is megállapította, hogy az alperes a felperes jóhírnevét is megsértette, mert az írás utolsó mondata azt tartalmazta, hogy „néhány ezer védőmaszk miatt a határon túli magyarok ellen uszít a felperes, még erre is képes”. Alaptalanul hivatkozott tehát az alperes arra, hogy nem állította, hogy a felperes a határon túli magyarok ellen uszított volna. Az ezzel kapcsolatban formált alpercsi vélemény tehát nem valós tényeken alapult.
- [20] A szankciókat illetően kifejtette, hogy a jogsértéstől való eltiltás automatikus következmény. Az elégtételadást azonban a felperes által igényelttől eltérően, az internetes megjelenésre figyelemmel 5 napon belül rendelte el a portál főoldalán, 24 órán keresztül, önálló hírként, az eredeti cikk helyét a linkkel elérhetővé téve. Ebben az emberi méltóságot sértő jellegét jelentette meg a bíróság. A teljes elégtétel adó közleményt pedig a jogsértő cikk helyén rendelte el megjeleníteni. Ezzel elérhetőnek tekintette azt a célt, hogy a magyarnemzet.hu rendszeres olvasói értesüljenek a felperest ért sérelemtől. A cikk végleges eltávolítását azért rendelte el, mert ilyen dehumanizáló tartalmú szöveg olvasásának a felperes személyét érintően nincs helye. A sérelemdíj követelt összegét az eset körülményeire, a jogsértés súlyára, a felróhatóság mértékére és a felperesre gyakorolt hatására tekintettel arányosnak találta, ezért azt teljes mértékben megítélte. Lényegében tehát a keresetnek megfelelően marasztalta az alperest, az elégtétel módjában tért csupán el a kereseti kérelemtől.
- [21] Az ítélet elleni fellebbezésében az alperes kérte annak megváltoztatását, és a felperes keresetének teljes terjedelmében történő elutasítását. Fellebbezésének indokolásában felülbírálati jogkörként a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 369. §-ának (3) bekezdés c) és d) pontjára hivatkozott. Alkotmánybírósági határozatokra és a PK 12. számú állásfoglalásra utalással kifejtette, hogy nem sértette meg a felperes személyiségi jogát, így emberi méltóságát és jóhírnevét sem. A cikk témája közéleti téma volt, amellyel kapcsolatos közlések fokozott alkotmányos védelmet élveznek még akkor is, ha esetleg túlzóak és felfokozottak. Ismét utalt a 13/2014. alkotmánybírósági határozatra és kifejtette, hogy a cikk tartalma nem ütközik a társadalmilag kialakult közfelfogásba. A zajló közvitával kapcsolatban egyébként is fokozott türeli kötelezettsége volt a felperesnek. Helytelenül utalt az elsőfokú bíróság ítéletében arra, hogy a szerző náci eszmék alapján írta volna a cikkét, e körben pusztán elfogadta a felperes előadását. A cikk továbbá nem buzdít a felperes elpusztítására. Azt pedig, hogy a felperest mások részéről is felfokozott reakciók érték azt igazolja, hogy megalapozott az írás, tehát megegyezik a közfelfogással. Az pedig megint csak egy fikció, hogy a felperes hogyan akarta a felszólalását befejezni. Erre nem hivatkozhatott volna az elsőfokú bíróság. Sérelmezte a cikk törlésére való kötelezését, mert az nem egy Facebook poszt, hanem egy sajtótermék, amely nem törölhető az archívumból. Összességében túlzottnak találta a megítélt sérelemdíjat is tekintettel arra, hogy a cikk nem a felperes magánéletére, hanem közéleti tevékenységére vonatkozott. Hangsúlyozta ugyanakkor, hogy nem minősült olyan közlésnek, amely a felperes társadalmi megítélését hátrányosan befolyásolta volna.
- [22] Fellebbezési ellenkérelmében a felperes kérte az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását, és az alperes másodfokú perköltségben marasztalását. Indokolásként rámutatott, hogy a

véleménynyilvánítás szabadságának gyakorlása nem irányulhat mások emberi méltóságának megsértésére. Nem vitatott, hogy őt fokozott tűrés kötelezettség terheli, ez azonban nem terjed ki az emberi méltóságának sérelmét okozó kijelentésekre. Fenntartotta, hogy semmilyen olyan kijelentést nem tett, amelyből a határon túli magyarok támogatásának kritikájára lehetett volna következtetni. A határon túli magyarok elleni uszításra vonatkozó tényállítás tehát valótlán. Összességében rámutatott, hogy a cikk tárgya nem egy – egyébként minden ténybeli alapot nélkülöző – kritika volt, hanem az emberi méltóságot sértő retorikai eszközök nyilvános közzététele. Ismét hivatkozott az alperesi szerző gondolatainak a náci ideológiával való rokonságára. Kifejtette, hogy a cikknek az emberi méltóság megsértésén kívül nincsen semmilyen értékelhető tartalma. A szerző esetleges felháborodása magyarázhatja ugyan a cikk megírását, azt azonban nem teszi jogszerűvé. A szerző rosszhiszeműségét jelzi továbbá az, hogy álnéven jelentette meg az írást. A jogkövetkezményeket illetően kifejtette, hogy a sérelemdíj összege nem eltúlzott, a törlésre pedig szükség van, mert ennek hiányában a cikk továbbra is kereshető marad gyakorlatilag korlátlan ideig.

- [23] A fellebbezés alaptalan.
- [24] A másodfokú bíróság megállapította, hogy a felperes a keresetét részben elutasító ítéleti rendelkezés ellen nem nyújtott be fellebbezést, ezért az – a Pp. 358. §-ának (5) bekezdése alapján – fellebbezés hiányában jogerőre emelkedett. E rendelkezést tehát a másodfokú felülbírálat nem érintette. A felülbírált körben az ítéletábla megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a tényállást a bizonyítékok helyes értékelésével állapította meg, és az abból levont jogi következtetésével és ítéletének indokaival is maradéktalanul egyetértett. A fellebbezésben foglaltakra tekintettel mindössze az alábbiakat emeli ki a másodfokú bíróság.
- [25] A felperes emberi méltóságának sérelmét illetően a felek és az elsőfokú bíróság is helyesen indultak ki abból, hogy a felperes közéleti szereplői minőségére, illetőleg a cikk apropóját adó parlamenti felszólalás közéleti jellegére tekintettel a sérelmezett közléseket a Ptk. 2:42. §-ának (2) bekezdése és 2:44. §-a alapján kellett megítélni. Ez utóbbi rendelkezés értelmezése kapcsán kialakult gyakorlat pedig egyértelmű abban a tekintetben, hogy bár a közéleti szereplők tűrés kötelezettsége fokozottabb a személyiségi jogokat sértő közlésekkel kapcsolatban, mint egy átlagos jogalanynak, azonban emberi méltóságuk megsértését még ők sem kötelesek tűrni. A jogvita központi kérdése tehát az volt, hogy a sérelmezett közlések túl vannak-e ezen a speciális, közéleti szereplőkre irányadó tűrés küszöbön.
- [26] Helyesen értékelte az elsőfokú bíróság az alperes cikkét akként, hogy az lényegében nem több, mint a felperes gyalázása. A másodfokú bíróság rámutat arra, hogy a cikk utolsó mondatát leszámítva semmilyen módon nem kerül szóba a felperes közéleti tevékenysége, a cikk szerzőjét – az alperes állítása szerint – felbosszantó parlamenti hozzászólása. Ha ez az utolsó mondat nem lenne a cikkben, akkor még azt sem lehetne megállapítani, hogy a szerzőt pontosan mi készítette arra, hogy tollat ragadjon. A cikkből – az utolsó mondat alapján is – legfeljebb az állapítható meg, hogy – az alperes álláspontja szerint – a felperes néhány ezer védőmaszk miatt a határon túli magyarok ellen uszított.
- [27] A cikk azonban ezzel kapcsolatban semmilyen további információt, érvelést, állásfoglalást,

véleményt nem tartalmaz. Közéleti vitában közzétett véleménynek akkor minősülhetne, ha kiderült volna belőle, hogy a felperes hogyan hozta összefüggésbe a védőmaszkokat a határon túli magyarokkal, mi volt az álláspontja a kérdést illetően, mivel bizonyította azt, mik voltak az érvei. Majd ezt követően a szerző kifejtette volna a kérdéssel kapcsolatos saját érveit, cáfolta volna a felperesét, rávilágított volna a felperes álláspontjának megalapozatlanságára, ellenmondásaira, vagy morális tarthatatlanságára. Ilyen érvelés azonban a cikkben nem található. A cikk kizárólag a felperes személyét érinti, és azt becsmérő módon, negatív színben jeleníti meg. Az tehát valójában nem egy közéleti vitához való hozzászólás, hanem a felperes öncélú – ráadásul példátlanul súlyos – sértegetése.

- [28] A felperest egy géntechnológiai eljárás eredményeképpen létrejött, állatias létformaként, rajzás idején baktériumokat terjesztő félig ember, félig kullancs eredetű organizmusként határozza meg. Ezzel őt egyértelműen dehumanizálja. Az ítéletábla megítélése szerint mindez lényegesen a fent említett türési küszöb felcstt van, ezért azt – az Alkotmánybíróság álláspontjának talaján kialakult bírói gyakorlatra tekintettel – még a felperesnek sem kell túrnie.
- [29] Alaptalanul kifogásolta az alperes, hogy az elsőfokú bíróság náci gondolatokat tulajdonított a szerzőnek, mert az indokolás csupán abban a kontextusban említi ezt az idcológiát, hogy az – a tragikus történelmi példán keresztül – fényesen bizonyítja, hogy milyen veszélyes – és ezért társadalmilag miért elítélendő – az ilyen stílusú és képi eszközökkel operáló közbeszéd. Továbbá az ítélet indokolása az alperes érvelésével ellentétben nem állítja azt, hogy a cikk a felperes elpusztítására buzdítana. Csupán arra kíván rávilágítani az irodalmártól kölcsönzött, felperes által hivatkozott idézettel, hogy annak az emberi lénynek még a megsemmisítését is könnyebb elfogadni, akit előzőleg egy undorító, visszaszító, elpusztítandó állattal azonosítottak. Ezért elfogadhatatlan és veszélyes a cikk szóhasználata. Azt is alaptalanul kifogásolta az alperes, hogy az elsőfokú bíróság a cikk címe és tartalma tekintetében is megállapította annak emberi méltóságot sértő jellegét: ha mindkettő az, akkor mindkét rész tekintetében helye van a jogsértés megállapításának. Ezzel kapcsolatban nincs törvényi korlátozás, és a bírói gyakorlat sem alkalmaz ilyet. A cikk stílusának és tartalmának társadalmi elfogadottsága igazolásaként alaptalanul hivatkozott a felperest a cikk megjelenése után ért támadásokra. Az ugyanis, hogy a szerzőn kívül mások is vannak, akik azt és úgy gondolják a felperesről, ami a cikkben le van írva, attól még az nem válik uralkodó társadalmi véleménnyé. A bíróság álláspontja szerint a cikk ma (még) nem a széles közízlést jeleníti meg.
- [30] A felperes a fellebbezésében bár a kereset teljes elutasítást kéri, de a jóhírnév sértés megállapításával kapcsolatban már nem is érvel. De az ítéletábla e körben is osztotta az elsőfokú bíróság álláspontját, azaz a Ptk. 2:51. §-ának (1) bekezdés a) pontja alapján helyesen állapította meg a jogsértések megtörténtének tényét. Az ítéletábla tehát a Pp. 369. §-ának (3) bekezdés c) pontja szerinti felülbírálati jogkörét nem gyakorolhatta, mert a megállapított tényekből csak az elsőfokú bíróság által levont következtetés volt levonható.
- [31] Egyetértett az ítéletábla az alkalmazott további jogkövetkezmények körét és módját illetően is az elsőfokú bírósággal. A Ptk. 2:51. §-ának (1) bekezdés b) pontja szerinti jövőre való eltiltás az adott esetben nyilvánvalóan indokolt. A cikk tartalma és személyiségsértő jellegének

súlyos volta miatt az adott esetben a végleges jelleggel való törlés sem eltúlzott szankció a Ptk. 2:51. §-ának (1) bekezdés d) pontja alapján. Annak ugyanis alig van olyan mondata, amely nem lenne jogsértő. Nincs, vagy alig van tehát olyan sajtótörténeti érték, amely a végleges törléssel elveszne. A törlés esetén sem sérti ezért a személyiségi jogok megóvásához fűződő érdek a sajtószabadságot.

- [32] Ugyanezekre az indokokra tekintettel arra jutott a másodfokú bíróság, hogy az elsőfokú bíróság helyesen mérlegelte a sérelemdíj összecszerúsége körében irányadó, a Ptk. 2:52. §-ának (3) bekezdése szerinti szempontokat is. Az említetteken túl a másodfokú bíróság mindössze arra utal, hogy a sérelemdíjnak polgári jogi pönálé funkciója is van, ami az alperes személyére, tökeerejére, sajtón belüli súlyára, olvasottságára tekintettel csak akkor érheti el kívánt hatását, ha az elsőfokú bíróság által megállapított összecszerúséget az ítéletábla bíróság nem szállítja le. Alaptalanul kérte tehát az alperes a Pp. 369. §-ának (3) bekezdés d) pontja szerinti felülbírálati jogkör gyakorlását is.
- [33] Mindezekre tekintettel a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 383. §-ának (2) bekezdése alapján, annak helyes indokaira utalással helybenhagyta.
- [34] Az alperes tehát eredménytelenül fellebbezett, így másodfokú perköltséget is köteles fizetni a felperesnek, melynek összegét az ítéletábla a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. §-ának (2) bekezdés a) pontja és (5) bekezdése alapján állapította meg arra is figyelemmel, hogy a Pp. 81. §-ának a 2020. évi CXIX. törvény 6. §-a által megállapított új (5) bekezdése szerint már a jogi képviselőnek sem kell költségjegyzéket csatolnia, és e rendelkezés a jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény 15. §-ának (1) bekezdés b) pontja alapján a 2021. január 1-jét követően előterjesztett fellebbezési ellenkérelemre már alkalmazandó volt.
- [35] Pervesztességére tekintettel az alperes az általa az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 62. §-ának (1) bekezdés f) pontja szerint tárgyi illetékfeljegyzési jogos perben le nem rótt 104.000 forint fellebbezési illetéket is köteles megfizetni külön felhívásra az államnak az Itv. 74. §-ának (3), a Pp. 83. §-ának (2) bekezdése, 87. §-ának (2) bekezdése és 102. §-ának (1) bekezdés második mondata, valamint a polgári és közigazgatási bírósági eljárás során meg nem fizetett illeték és állam által előlegezett költség megfizetéséről szóló 30/2017. (XII. 27.) IM rendelet 3. §-ának (2) bekezdése szerint.

Budapest

a tanács elnöke

előadó bíró

bíró